

DA JOBBET FORSVANDT

3.076 medlemmer af Finansforbundet er blevet fyret i forbindelse med krisen. Mange har fundet nye udfordringer både inden for og uden for sektoren, andre er gået selvstændige, mens de, der har kunnet og villet, har valgt efterløn eller pension. Og så er der den gruppe af afskedigede, der stadig leder efter et job. Her kan du læse tre forskellige fortællinger om den dag, livet ufrivilligt tog et skift for Bente Petersen, Stefan Knudsen og Torsten Nielsen

Af Sabina Furbo sf@finansforbundet.dk Foto: Stig Stasig, Martin Dam Kristensen og Territorium

LEDER STADIG EFTER ET JOB

"De, der sidder på toppen, får et gyldent håndtryk og et los i røven, vi fik bare et los – og så kan man jo snakke om, hvem der har været skyld i, at tingene gik så dårligt".

Ordene kommer fra 56-årige Bente Petersen, der i januar 2010 måtte se sig om efter et nyt arbejde, da hendes arbejdsplads Skælskør Bank gennem tre år grundet dårlig økonomi måtte slanke organisationen for at forberede sig til den førstkommende sommers fusion med Max Bank.

"Det kom meget bag på mig. Jeg vidste jo godt, at der ville blive fyringer, men jeg var den eneste med stor erfaring i den forholdsvis nye filial i Sorø, som jeg arbejdede i. Det var rigtigt hårdt, fordi jeg blev fritstillet og derfor bare skulle pakke mine personlige ting sammen og gå hjem med det samme. Men det værste var, at jeg følte, at jeg svigtede de aftaler, jeg havde med mine kunder, og svigtede de kollegaer, der blev tilbage", fortæller Bente, der, på trods af at hun har to gode uddannelser som både rådgiver og assurandør, endnu ikke har fundet et nyt job.

BENTE PETERSEN

"Det er som at lede efter en nål i en høstak, også selvom jeg har søgt meget bredt. Der er perioder, hvor jeg er virkelig frustreret over at få det ene afslag efter det andet. Jeg har haft tider, hvor jeg har syntes, at det var helt formålsløst at sende en ansøgning ud, man ved blot drukner i mængden".

Og selvom Bente er, som hun selv udtrykker det, "ved godt mod" nu, så ligger frygten for, at hun stadig er arbejdsløs efter næste sommer og derfor ikke dagpengeberettiget, altid i baghovedet.

"Jeg er ikke træt af arbejdsmarkedet – jeg føler virkelig, at jeg har meget mere at give. Jeg har arbejdet i 39 år og har altid gjort en dyd ud af at passe mit arbejde og gøre mit bedste. Men selvom jeg føler, at min erfaring er et plus, ved jeg, at der er mange arbejdsgivere, der kun ser min alder, som en ulempe", siger Bente, der i værste fald må gå fire år i den offentlige ledighedsmølle, før hun kan trække stikket ud og gå på efterløn. "Men det er da ærgerligt, når man nu gerne vil arbejde". ■

VALGTE AT GÅ PÅ EFTERLØN

"Jeg måtte hellere spille det sikre kort", sådan tænkte 60-årige driftsassistent Stefan Knudsen, da han i september sidste år sammen med de øvrige medarbejdere i Bankdata i Fredericia fik beskeden om, at driftsafdelingen på syv mand i Bankdata skulle outsources til Kommunedata som led i Bankdatas konsolideringsproces for at stå stærkere i en krisetid.

Godt nok kunne den seks mand store afdeling få lov til at få et job hos Kommunedata i Århus, men i en alder af 60 år fandt Stefan ikke to timers transport dagligt særligt tiltalende. Ej heller udsigten til at skulle igennem arbejdsløshedsmøllen var for ham videre attraktiv, selvom Stefan egentlig havde planlagt at blive ved med at arbejde, til han var 62.

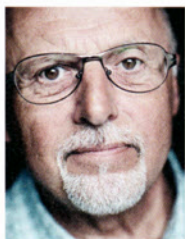
"Men det var ikke livet for mig. Jeg fik en fin fratrædelsesordning grundet min alder, og selvom det var lidt af et økonomisk puslespil, så kunne vi godt klare den, så jeg

tænkte, at det nok ikke var helt dumt at få tid til børnebørn, have og motion", fortæller Stefan, der dog måtte igennem en svær periode lige efter beskeden.

"Det fylder rigtig meget at blive afskediget. Der var jo et stykke tid, hvor jeg stadig skulle møde op i Fredericia, og stemningen i afdelingen var meget trykket. Man tænker enormt meget over det, og i starten havde jeg svært ved at falde i søvn om aftenen. Det var svært, den dag jeg skulle sige farvel, især fordi jeg havde været der så mange år", fortæller Stefan, der lige akkurat ikke nåede at holde 25-års-jubilæum i Bankdata.

I dag er han dog overordentlig tilfreds med sin beslutning og nyder at få tid til alle de ting, som han ikke havde tid til i en travl hverdag.

"På en måde kan man sige, at jeg ikke føler, at jeg har mistet noget – nok nærmere fået noget – nemlig tiden til at nyde livet og mine nærmeste". ■

STEFAN KNUDSEN

REALISEREDE SIN DRØM

"Det er jo fantastisk, at jeg nu har muligheden for at fokusere på de ting, som jeg gerne vil fokusere på".

For 52-årige Torsten Nielsen blev fyringen i 2010 fra Fortis Commercial Finance, hvor han havde arbejdet som customer service officer i seks år, et kærekoment spark i bagpartiet. For han havde længe ønsket at kunne leve af sin helt store passion – den alternative verden. Helt specifikt hypnose og clairvoyance – to områder, han allerede havde taget uddannelse inden for.

"Jeg havde egentlig planer om at drosle lige så stille ned med mit faste arbejde, indtil jeg sådan økonomisk set kunne være sikker på, at jeg kunne gå selvstændig. Derfor var jeg også helt afklaret, allerede fem minutter efter jeg blev afskediget. Der var jo bare nogen 'deroppe', der havde taget beslutningen for mig".

Lige nu er Torsten stille og roligt ved at bygge sit firma "Esteria" op hjemme i huset i Haslev. Han har mange planer,

men en af hans drømme er, at han på sigt også kan hjælpe folk, der har svært ved at få arbejde.

"Mange gange kan der være mentale blokeringer, som forhindrer folk i at få det arbejde, de gerne vil have, og det liv, de gerne vil leve. Ved hjælp af hypnose kan man lokalisere de blokeringer, få ryddet op i dem og langsomt bygge de ting, der mangler, op – som eksempelvis selv tilliden", fortæller Torsten, der også renser huse for "spøgelse" – eller afdøde, som Torsten omtaler dem – hjælper folk til rygestop og meget andet.

"Jeg synes, det er spændende, så jeg keder mig ikke. Men jeg tjener selvfølgelig ikke så mange penge på det endnu, men sætter da på, at jeg kommer til at kunne leve af det. Jeg savner bestemt ikke det gamle 'otte til fire-job'. Jeg kan godt lide, at jeg kan planlægge min egen tid. Det giver mig følelsen af frihed. Jeg ved, at det ikke bliver nødvendigt at komme ud på det almindelige arbejdsmarked igen". ■

TORSTEN NIELSEN